

1729.

1. Bauerus, Joh. Godofredus: De vasullo esheredante
2. Bose, Caspar: De obstetricum erroribus.
3. Von dem Busche, Fr. Claves. Augustus: Dominum
ex facto animalis propter culpam non obligari.
4. Christianus, Joh. Frid: De restituenda prudentia
civilis vera methodo. item de doctrina Nicolai
Machiavelli praeparatio.
5. Camerus, Joh. Georgius: Un advocati in rebus
publicis sint tolerandi?
6. Camerus, Joh. Georgius: De concussionibus adv.
ca. Forum.
7. Crellius, Fr. Friedric: De obligatione ad inven-
tionem novorum.
8. Vey, David Gualter lector s. p. d.: Programma,
(De proventibus partium metallicarum), quo
praedictiones suas veritas indicat.

1724.

9. Richardus, Hieronymus Gottward: De conditione
ex l. 3 2 ff. de reb. cred.
10. Hummel, Michael Ernst, Fac. med. procecellarius
Programma, quo paucygia medicam indicat.
11. Franckenberg, Jacobus Augustus: De rigore praesens
militari per aequitatem temperando.
12. Gaerher, Conradus Guilielmus: De juris Romani
distinctione inter doctum et paraphrasia fore
Germaniae non accomodata.
13. Gaerher, Conradus Guilielmus: De eo, quod justum
est circa exhibitionem rerum jur. imprimis
Lusatiae Superioris
14. Gibanus, Georgius Christianus: De juris dictione
2 Saupl. 1729 - 1733.

1729.

15. Thommel, Ferdinand August: Descriptura quaeque
necessitate in testamento unicuspatias.

16. Tractinus, Georg Rud: De referente juramentum in
terminis juratorio non competente

17. Tractinus, Georg Rud: De differentia impedimentorum
juris et facti circa restitutionem in integrum.

18. Haesher, Abraham: De foeminarum in feudis successio.

re.

19. Haesher, Abraham: De clausula codicillari
defectum omniae heredis institutionis non sufficente.
simulque prodectionis suas hybernas indicat.

20. Longolius, Petrus David: De originalitas 2r 15r.
no 1201 d. 8. Np. phil. Lp. 1729.

21. Lutherus, Th. Georgius: Historia vitae atque
meritorum Consadi Peubingeri Augustani.

1568

1729, 10.

26

FACULTATIS MEDICAE
IN
ACADEMIA LIPSIENSI
H. T.
PRO - CANCELLARIUS
D. Michael Ernst Etmüller,
PROF. PUBL.
PANEGYRIN MEDICAM
INDICIT.

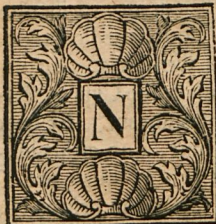

FACULTATIS MEDICAE
IN
ACADEMIA LIPSIENSIS
PRO-CHANCELLARIS
D. Michael Gottfr. Gumbel
PROF. PUBLI
PANTHEONII MEDICAM
INDICIT

B. B.

On eadem omnibus de venenorum assuntorum cognitione Medicis est sententia, facilem hanc aliis, aliis difficilem pronuntiantibus. DIOSCORIDES certe Praef. ad L. VI. et ALSARIUS a CRUCE de Quaesit. per Epist. Cent. III. c. 17. talem haberi posse prorsus negant, GALLENUS vero, Lib. VI. de Loc. affect.

cap. 5. qui illorum Medicorum scripta, quibus nunc caremus, sedulo evolverat, concludit tandem, non adeo operosum esse, venena discernere: cui ad stipulatur CARDANUS de Venen. different. Lib. II. cap. 2. Interim si penitus rem examinamus, fatendum omnino erit, arduam esse rem, maximeque periculosam, hac de re certi quid determinare. Potest equidem Medicus historiae naturalis, et imprimis materiae medicae gnarus in comperto habere, quae ex corporibus naturalibus venena sint, vel pro talibus venditentur; potest etiam nosse, quae simplicia, per se innoxia, arte chymica talem texturam acquirant, ut assumpta mortem accersant; potest effectus et symptomata, quae singula patrant, ex DIOSCORIDE, MATHIOLO, SENNERTO, aliisque didicisse; potest tandem post fata hominis in cadavere annotasse, num ventri-

culus, intestina aliave viscera inflammata, erosa, gangraenata, an vero sanguis dissolutus aut coagulatus fuerit. Quodsi autem determinare velit, num hic vel ille homo ex veneno, an ex aliis causis in symptomata lethalia inciderit, non una se offert difficultas. Facile quidem largimur FORTUNATO FIDELI, de Relat. Med. Lib. IV. cap. 3. *vix unquam propinari venenum*, perhibenti, *quod hominem repente tollat, ac nullum sui indicium praemonstret*; attamen absente corpore delicti, deficientibus aliis circumstantiis, quae in suspicionem nos propinati veneni perducant, nullum in corpore phaenomenon erit, ex quo certi quid concludere valeamus. Non enim testes advocant homines maleferiati, proximum internecioni tradituri, sed omni industria venena occultant, variis modis miscent, involvunt, cum cibo, potu, medicamentis propinant, imo ab extra literis, arena scriptoria, chirotecis, interulis, unguentis, balsamis, pulvere de Cypro, sternutatoriis pulveribus, telis, sagittis communicant. Et haec exterius admota saepe ideo potentiora sunt, quo citius intima mox sanguinis subeunt penetralia, cum, quae ore assumuntur, cibus, cruditatibus, quae forsan in primis viis haerent, involvuntur, seu a succo pancreatico, lymphae gastricae et intestinali alterantur, sicque in energia sua mox excrenda, aliquatenus impediuntur. Videmus enim minima quantitate per vulnus communicata corpori horrenda symptomata et mortem ipsam inducere, per os vero eodem pondere hausta, nihil vel parum damni inferre. Iniectio spiritus falsi ammoniaci, olei tartari per deliquium vel spiritus vitrioli in venam animalis tantopere nociva et funesta est, qui tamen liquores innoxie assumuntur, et remedii loco cum fructu assumuntur. Populi Americani radice Yuccae succo tela atque sagittas inficiunt, hostes eo citius interenturi, ex reliqua tamen substantia ficcata panem conficiunt, quo vitam sustentant. Nec impossibile esse transitum immediatum corporum quorundam naturalium, adeoque etiam venenosorum,

forum, externe applicatorum per cuticulæ et cutis crassioris, illasæ etiam, poros, exinde docentur, quod unguentum mercuriale illitum promte mercurium ad massam sanguineam devehat, et unguentum sulphuratum scabiem tollat. Deinde venena absolute talia non dantur, sed illorum essentia est tota relativa, et sub certa conditione, quantitate videlicet, tempore, vehiculo, et modo applicandi talia fiunt. Multa enim in maiori dosi et minus præparata demum toxica evadunt, alias generosissima remedia, ut opium, mercurius vitæ, vitrum antimonii, crocus metallorum, innoxia in cacochymicis corporibus virulentiam assumunt, eodem fere modo, quo antimonium crudum et mercurius vivus cum sale communi, vitriolo et tarraro mixta in violentissima mutantur venena. Sic venena volatilia cum vehiculo calido assumpta, nocent, cum frigido, oleoso vel pingui minus, magis etiam in regione fervidiore, quam in frigida. Et ex eadem causâ effectus etiam variant pro diversitate temperamentorum, habitus, vitalisque roboris; multam etiam interest, num ieiuno an pleno ventriculo deglutiantur. Notabile huius rei exemplum prostat in VALENTINI Pandect. Med. Legal. P. I. Sect. III. cas. 25. ubi puellus de pultrula arsenico et cobalto intoxicata parum delibavit, et mortuus est, sorores vero totum cacabum citra vitæ iacturam exhausserunt, quod ille renioris et morbosæ constitutionis pultrula vacuo ventriculo vescebat, ac deglutitum retinuit, hæc vero sanæ et robustæ ventriculo cibis repleto eandem et devorarunt, et vomitu reiecerunt. conf. cas. 19. Et quis nescit, fuisse, qui araneas, bufones, erucas, aliæque tanquam gratissimum pabulum quaesiverunt, et sine noxa assumerunt, quæ in aliis lethales excitare solent effectus. Consuetudinem hic etiam multum posse, Turcarum aliorumque Asiaticorum et Africanorum populorum exempla doceat, qui opio paulatim assuefacti non tantum sine detrimento eo post modum etiam in sat magna dosi utuntur, sed etiam ex

usus eius intermissione in gravissima symptomata et praesentissimum mortis periculum incidunt. Nec omnibus animalibus aequae funesta existunt venena, sed quae certae speciei salutaria sunt, aliis noxam afferunt. Nux vomica etiam in exigua quantitate canes, feles, vulpes, lupos, et quae coeca in lucem eduntur, gravissimis symptomatibus affligit, et tandem vita privat, ab hominibus vero sine noxa accipitur, imo inter alexipharmaca refertur. Amygdalae amarae gallinis, anatibus, vulpibus, canibus, avibus canariensibus veneno sunt, homini nullum damnum accersunt. Cicuta capellae et sturni vescuntur, helleboro coturnices, hyoscyamo et mandragora fues, cantharidibus hirundines, serpentibus cervi, araneis gallinae, bufonibus et serpentibus ciconiae; et crocus metallorum in substantia crassiori assumptus equos ad vomitum non movet, homines ad convulsiones et mortem usque. Haec et similia ambiguum reddunt Medicum, ut certi quid de venenationis crimine pronunciare omnino haereat. Quae difficultates eo magis augentur, quando videmus subitaneas quandoque mortes intrinseca ex causa obtingere hominibus ad sensum sanis, quemadmodum ALSARIUS a CRUCE loc. alleg. *Ego sane, inquit, cum per alia anni tempora, tum praecipue per aestatem et autumnum non paucos me vidisse recorder, qui alias sanissimi, statim a prandio vel coena in acutissimos et lethales morbos inciderunt, cum iisdemmet symptomatibus, quae defunctis a veneno contingere solent.* Et ZACCHIAS Consil. 15. de tonsore, qui apparenter satis sanus, postquam cum amico affluentius pransus erat, post paucos dies in icterum totius corporis tandemque in mortem inciderat, refert, quod sectio eum non a veneno, quod alii exhibitum iudicabant, sed ex interno et naturali morbo per pravam dietam inducto periisse manifestaverit. Et quot non homines febribus variisque morbis malignis subito corripuntur, et inter gravissima symptomata, venenis alias communissima intereunt? quod Galenus non solum passim docuit, sed quotidiana etiam loquitur
ex-

fam eo citius gravioribus symptomatibus expositus fuit, quo feliciter eorum impetum eluisset alius, integro virum robore praeditus? Febrem, utpote ab humorum putredine ortam manifestum putat existere indicium veneni ingeniti. Ast febris non semper praeviam supponit putredinem aut humores putridos, e. g. quae a gravioribus animi pathematibus ortum dicit. ^{bi} Et pestis, morborum omnium facile venenolissima, non raro sine febre existit, interim tamen perimit; datur etiam virulentia narcotica intrinsecus orta sine febre. Imo venena hausta febrem saepius accendunt, quemadmodum ex fungorum comestione FORESTUS L. X. obs. 16 in schol. ab epota aqua forti HOCHSTETTERUS Dec. III. obs. 3. ab esu baccarum taxi MATTHIOLUS Comm. Dioscor. Lib. VI. cap. 12. ab externa arsenici applicatione Hildanus Cent. VI. obs. 80. et AMATUS LUSITANUS Cent. II. curat. 34. a calce viva deglutita idem Cent. V. curat. 91. febres observarunt. Ut taceam, febricitantibus venenum etiam exhiberi posse, ut contigit puello apud VALENTINUM loc. cit. Nec CARDANO, Contradict. Med. Tr. V. Lib. II. contrad. 10. concedendum, venena intus genita nullam concitare sitim, qualis observatur in illis, quae ab extra communicantur. Contrarium enim hoc est febres pestilentiales, et maxime malignae; et eo ipso dum febres comitantur virulentiam internam, non abesse non poterit, inter symptomata febrilia frequentissimum, sitis. Nec cuncta venena propinata, e. g. opium excessive sumptum, afeclam habent sitim. Multo minus contagium, quod quidam allegant, veneni ingeniti certitudinem facit, si quidem non omnis morbus malignus seu virulentus hinc contagiosus est, aut sine discrimine in quemcunque contagium transfert, quia febribus malignis, imo peste mortuorum cadavera ut plurimum sine contagii susceptione tractantur et secantur, nullamque noxam afferunt, nisi horror aliaque accedat. Quodsi vero mors subitanea contingat tempore contagioso, et signa contagii

tagii antecedentis vel praesentis se prodant, Medicus potius ad contagium quam aliam causam merito concludit ad imitationem BOHNI de Offic. Med. P. II. c. 6. et ZACCHIAE consil. 77. ut taceam, nonnulla etiam venena extrinseca, ut canis rabidi et Dryini serpentis, contagiosa observari Quod cadaveris putrefactionem attinet, non necessario subita venenum intrinsecum, tardior extrinsecum evincit; nam quemadmodum intus genitorum, sic propinatorum venenorum diversitas varios effectus, variamque putrefaciendi vim infert; et GALENUS Lib. VI. de Loc. affect. cap. 5. inter veneni hausti signa refert, si cadaver mox varium colorem induat, diffluat, aut putredinem molestam oleat; quid? quod ad leporis marini assumptionem etiam corpus vivum singularem graveolentiam putrefacti piscis spiret. Nec perpetuae veritatis est, venenum intrinsecum per periodos et paroxysmos, exhibitum continuo magis impetu affligere; nam virulentiae pestilentialis symptomata sine intermissione ulla et ad mortem usque durant, ac ex philtro iuvenem epilepsia per paroxysmos invadente correptum memini. Fallax etiam est experimentum CARDANI, quo materia vomitu reiecta a gallina, aut iuxta ZACHIAM a cane similive animali innoxie devorata venenum intrinsecum, illorum laesiones sensibiles extrinsecum putant innuere, quia non quaevis venena cuivis animali exitiosa existere supra dictum; gallinae plurima venena deglutiunt sine noxa, et si ab aliorum animalium tabo virulento, e. g. canis rabidi, venari potest homo, cur non ab humoribus malignis, quos homo vomitu reiecit, bruta? siquidem recrementa peste, dysenteria, lue venerea decumbentium contagiosa esse observantur. Cum igitur nulla in re facilius sit in errorem incidere, quam in diiudicandis venenis, Medici profecto prudenter se gerere debent, a quorum iudicio expectant iudices decisionem quaestionum maxime arduarum atque intricatarum circa venenorum effectus. *Me hercle, inquit ALSARIUS a CRUCE, l. c. non prudentis est, aut ego toto coelo*

b

ab

aberro, in re tanti momenti divinatione uti, nec ad Medicum, qui pro veneni auctore inveniendi consilium praebet, ulla ratione spectant indicia quaedam infida et a corpore longe remota. Quapropter decet Medicum, venenorum effectus, quos ordinario concitare solent, tam communes quam proprios nosse, i. e. num corrodant, an resolvant et fundant humores, aut violenter constringant, coagulent, aut stupefaciant; item, num cerebro, oculis, pulmonibus, vesicae sint infesta; ut ante omnia constet, num, quod in suspitionem venit, aut venenarius se exhibuisse fatetur, revera tale sit, et sub hoc applicationis modo et quantitate seu dosi illud tantum nocere possit; quales casus vid. apud FRIED. HOFFMANNUM in Medicina Consultatoria Tom. I. Dec. I. cas. 6. 7. et 9. Tom. V. Dec. V. cas. 10. et Tom. VI. Dec. I. cas. 9. Convenit etiam alias circumstantias, e. g. de odio clandestino, veneno emto, parato et invento, confessione propria etc. investigare, quae licet ad Medicum adeo non perineant, et ab adstantibus suppeditentur, si illi tamen ab eodem et quidem urgente necessitate moneantur, occasio ulterius inquirendi illis suppeditatur, et veritas saepius eo facilis in lucem prorahitur. Potiores, fateor, suspiciones veneni dati sunt, si quis ante sanus et bene valens, nullo in diaeta errore commisso, a re quapiam assumpta brevi tempore de anxietate praecordiorum, ardore, dolore intolerabili, et cruciatu abdominis intenso, vomitu et conatu ad vomendum conqueritur, quibus dein convulsiones superveniunt atque mors, post facta vero corpus lividum, nigricans, tumidum, gula, ventriculus et intestina, vel alia viscera erosa, gangraenosa, vel sphacelata conspiciuntur. Haec tamen signa si in probationem venire debent, non seorsim sed coniunctim erunt sumenda; imo sufficit, si non cuncta, pleraque tamen concurrant. Contingit quandoque, ut venenum non mox perimat, sed variis aegritudinibus hominem exponat, ac longiore demum temporis spatio morti tradat. Quo in negotio

tio vix a me impetrare possum, ut cum THEOPHRASTO,
MARCELLO DONATO, CARDANO, AMATO
LUSITANO, credam posse ita dirigi veneni dati efficaci-
am, ut vel ex voluntate aut phantasia venefici, vel pro di-
veritate praeparationis determinato tempore, quoad dies,
menses, annos exeratur; cum phantasia, tanquam actio im-
manens, in aliud subiectum operari haud queat, et infinitae
idiosyncrasiae, temperamenti roborisque vitalis varietates id
non videantur permittere; non tamen inficior, dari venena
lenta, sensum sensumque humoribus labem, solidisque parti-
bus ac fibris atoniam ad stricturas, inferentia, dum doses ve-
nenorum ita dividi possunt, ut vix centesima pars grani, eaque
longioribus vel brevioribus intervallis assumatur, unde post
aliquod tempus, vel aliquot menses vel annos demum lenta
corporis destructio sequatur, necesse est. Atque tale len-
tum venenum vix per certa signa nobis innotescet, nisi bona
pravaque corporis habitudo, aut diaeta laudabilis vel minus
talis, aut alia quaevis circumstantia aliquem coniecturae lo-
cum concedant, unde valetudinariam degere vitam teneatur
homo. Latet enim saepe morbi fomes in intimis corporis
penetralibus, nullis signis dignoscendus. Non temere au-
tem confirmandum est in opinione sua superstitiosum vulgus,
quod, si quid sinistra sibi occurrat, eius causam vel ad venefi-
cium vel ad magiam diabolicam reiicere promte solet. Ad
veneficium enim non mox recurrendum est, si genus nervo-
sum affectum spasmodicas stricturas, motus convulsivos, tre-
mores, deliria, sudores frigidus, lipothymias, livores ungui-
um &c. post se traxerit, cum interna horum symptomatum
possit esse causa; dolores vagi, articularum tortura, macu-
lae per habitum sparsae scorbuti et arthritidis, defluvium ca-
pillorum, ulcera corpus passim defoedantia luis venereae pos-
sunt esse soboles. Tandem intumescencia abdominis post
mortem conspicua per se nihil certi concludit, siquidem talem
etiam in cadavere colica biliosa demortui observavit SEGE-

RUS in Miscell. Nat. Cur. Dec. I. Ann. III. obs. 82. et intumuisse post mortem subitam puellae corpus, ut vultus vix dignoscipotuerit, venterque medius dirumpi crederetur ob impeditum sanguinis menstrui fluxum refert RAYGERUS in iisdem Dec. I. Ann. IV. obs. 6. Optandum foret, ut verum esset, quod refert PLINIUS Lib. XI. cap. 37. veneno interentorum cor cremari non posse; certi enim ex hoc phaenomeno de propinato veneno esse possemus. Quanquam enim id probet exemplo Germanici Caesaris, cuius cremati cor inter ossa incorruptum repertum fuisse, etiam SVETONIUS in Caligula testatur, et simile quid de HULDARICO ZWINGLIO, Tigurinorum sacro antistite, referant Annalium recentium Scriptores; quid tamen de utraque fabula statuendum sit, CONRINGIUS de calido innat. cap. 14. discrete demonstravit, quamcunque etiam pro Plinio ZACCCHIAS attulerit apologiam. Sic nec cor cum fibris flaccidissimum certi quid docet; tale enim in Viro subita morte extincto detexit non solum IOH. IAC. HARDERUS in Apiario obs. 56. sed et, quoniam inter secandum nulla veneni signa vel vestigia reperire potuit, iram potius animique pathemata mortis causam fuisse, attestatus est. Inspectio interim et sectio cadaveris non parum lucis huic negotio affundit, sub qua Medicus corpus non solum lividum, tumidum, ventriculum et intestina erosa, cor tostum, sanguinem coagulatum conspici, sed et ipsum venenum assumptum, huiusque reliquias sub textura et compage propria in ventriculo et intestinis indagare conatur. Quale quidem rarius, nisi veneni exhibitum maior moles fuerit, quemadmodum arsenici drachma una in ventriculo reperta in casu apud VALENTINUM l. a. cas. 22. legitur, locum habere inde constat, quod veneni salini, volatilis, subtilissimae exilissima quantitas, quae necandi tamen vim habet, inter ventriculi et intestinorum liquamina seu contenta conspici, hincque evolvi vix queat. Sic in Alexandri et Cleopatrae corporibus, etiamsi veneno periisse constaret, nullum penitus

penitus veneni indicium extitit. vid. **PLUTARCHUS** in
vita Alexandri et Antonii. Et Martina veneficiis famosa su-
bita morte Brundusii extincta, veneno crinium fasciculo oc-
cultato, nulla in corpore signa sumpti exitii monstravit: vid.
TACIT. Lib. III Annal. Sed nec sufficit, pulveris cuius-
dam ramenta in ventriculo reperta esse, nisi haec odore, sapo-
re, eluizione, evaporatione, exsiccatione aliisque artibus
examinata et pro veneni particulis agnita fuerint. Quod cor-
pus delicti repertum, licet certissimum sit veneni propinati in-
dicium, nihilominus, si tale quid non reperiatur, minime in-
ferendum venit, non fuisse propinatum. Hocque examen
tum demum quadrat, ubi venenum haustum est, et praesentem
extitit, secus ubi exterius admotum et post longiora
demum intervalla de eodem per effectus tardiores suspicio ori-
tur; et multo minus in subiectis vivis, insigniter quamvis la-
sis. In casibus igitur eiusmodi si Medicus dubius haereat in-
ferenda super potionatione sententia, dedecori id ei non est,
si quidem docente **BOHNIO**. l. c. cap. 2. habent Me-
dici cum caeteris peritis prae testibus communibus, ex Le-
gum, harumque Interpretum v. g. **BALDI** in prima constit.
ff. num. 16. **MASCARDI** conclus. 1069, **GAILII**, obs. III.
n. 13. **PACIANI** cap. 47. n. 25. & **STRYCKII** indul-
gentia hoc peculiare, ut non semper de rei veritate, sed cre-
dulitate seu probabilitate etiam tantum, in causis nempe,
quae in sensus minus incurrunt, nec alias certo sciri possunt,
deponant; etiam in eiusmodi casibus, ubi magistratus eorum
relationem iureiurando confirmari postulant. Neque ullus
eorum ideo culpari, multo minus convitiis excipi debet, si
post casus difficilioris recensionem iudicium suum suspendat,
aut dubie respondeat.

Ad haec commemoranda occasionem praebuit Vir-Iu-
venis Praeclarissimus nec non Doctissimus, Dominus

M. CA-

M. CASPAR BOSE, Lipsiensis,

Medicinae Baccalaureus dignissimus,

qui, testimonium diligentiae et profectuum in Medicina ut extaret publicum, nomen suum Facultati nostrae dedit, Honores artis Doctorales modeste expetens. Honesto huius desiderio, cum egregia ipsius eruditio tum alias, tum in examini- bus solennibus nec non in Lectionibus, quas pro Licentia vocant, nobis satis probata fuerit, deesse nolimus. Hinc facultas ei Insignia et Privilegia Doctoralia capeffendi proximo die veneris, XXV. scilicet Februarii, ventilata publice DE OBSTETRICUM ERRORIBUS A MEDICO CLINICO PERVESTIGANDIS, Disputatione a me concedetur, cui ad praeviam Facultatis nostrae denominationem a Reverendissimo ac Celsissimo Principe ac Domino, DOMINO MAURITIO WILHELMO, Duce Saxoniae, Iuliae, Cliviae, Montium, Angriae et Westphaliae, Postulato Administratore Episcopatus Martisburgensis, Landgravo Thuringiae, Marchione Misniae, et superioris et inferioris Lusariae, Comite Principali Dignitate Hennebergico, Comite de Marca, Ravensberg et Barby, Domino in Ravensstein, Cancellario huius Academiae perpetuo, Domino meo Clementissimo, vices Procancellariatus indulgentissime sunt delegatae. Solemnitatem igitur Actui huic publico atque Splendorem ut Magnificus Academiae Rector, Comites Illustrissimi, Utriusque Reipublicae Proceres et Hospites omnium ordinum honoratissimi praesentia sua benevola adde- re dignentur, Collegii nomine etiam atque etiam con- tendo. P. P. Dominica Sexagesimae

A. M DCC XXIX.

LIPSIAE,

TYPIS BERNHARDI CHRISTOPHORI BREITKOPFF.

Leipzig, Diss., 1725 A-C

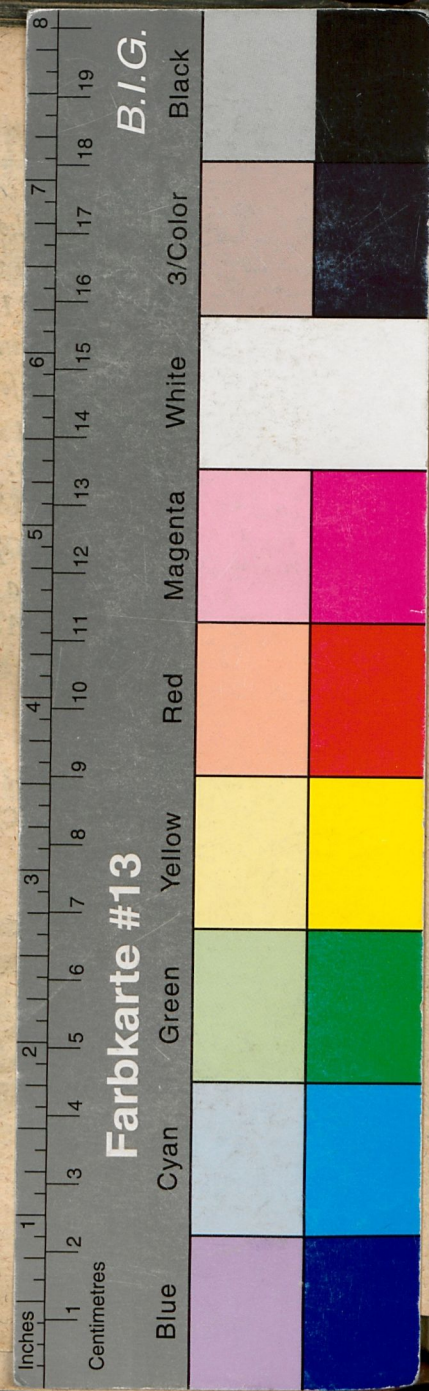
ULB Halle

3

005 359 244

1729, 10
46

FACULTATIS MEDICAE
IN
ACADEMIA LIPSIENSI
H. T.
PRO - CANCELLARIUS
D. Michael Ernst Etmüller,
PROF. PUBL.
PANEGYRIN MEDICAM
INDICIT.

10

